

ЛІТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФІЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

N^o

97.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 6-go Декабря — 1838 — Wilno. Wtorek. 6-go Grudnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 27-го Ноября.

Высочайшею Грамотою, 1-го Ноября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Станислава 2-й степени, Чрезвычайный Членъ Евангелическо-Лютеранской Генеральской Консисторіи, Дѣйствительный Статский Советникъ Циммерманъ.

— Высочайшими Именными Указами, дѣйными Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава, третьей степени: Советникъ Виленскаго Губернскаго Правленія Коллежскій Ассесоръ Анисимовъ, и Прелать Виленской Кафедры, Засѣдатель Римско-Католической Духовной Коллегіи Жилинский, — генералитетной степени: Ординарный Профессоръ Виленской Медико-Хирургической Академіи Надворный Советникъ Гриневитъ, Секретарь Канцелярии Виленского Военнаго, Гродненскаго, Минскаго и Бѣлостокскаго Генераль-Губернатора, Коллежскій Ассесоръ Поралеоновитъ, Титуларные Советники: Непремѣнныи Членъ Бѣлостокскаго Приказа Общественного Призрѣнія Высоцкій; Земскіе Исправники: Летичевскій Ковалевскій, Чухломскій Шагоринъ и Бѣлицкій Берлинскій и Управляющій Канцелярию Кіевскаго Гражданскаго Губернатора, Секретарь Губернскаго Правленія Крыжановскій. (R. In.)

— Высочайшимъ Приказомъ, 16-го Ноября, Московскій Оберъ-Полиціймейстеръ, Генералъ-Майоръ Щынскій, назначенъ въ Свиту Его Императорскаго Величества, съ оставленіемъ въ прежней должности, и Командующій Артиллеріскою бригадою, Полковникъ Роде, утвержденъ Командиромъ сей бригады. (R. In.)

— Оберъ-Шталмейстеръ Двора Е. И. В. Князь Долгоруковъ, согласно прошенію его, уволенъ отъ исправленія должности Президента Гофъ-Интендантовской Конторы.

— Гофмейстеру Двора Е. И. В. Князю Сергию Гагарину, Всемилостивѣйше повелено быть Вице-Президентомъ Гофъ-Интендантовской Конторы; исправляющій же сюю должность, Дѣйствительный Статский Советникъ, въ званіи Камергера Сенявинъ, по прошенію его, уволенъ отъ оной.

— Члену Кабинета Е. И. В. Дѣйствительному Статскому Сътнику, Камергеру Сенявину, Всемилостивѣйше повелено быть въ должности Новгородскаго Гражданскаго Губернатора, а исправлявшій эту должность состоящей по Кавалеріи Генералъ-Майоръ Сукашинъ, Всемилостивѣйше уволенъ, согласно прошенію его, по домашнимъ обстоятельствамъ, отъ службы съ пенсіономъ полнаго оклада, опредѣленаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года, по три тысячи рублей въ годъ.

— Предстадателемъ Смоленской Казенной Палаты, Всемилостивѣйше повелѣно быть состоящему при Министерствѣ Финансовъ Статскому Советнику Колокосковому.

— Императорская Россійская Академія, по предложению Г. Президента, и на основаніи своего Устава, избрала въ 29 день Октября сего года, въ Почетные Члены, Г. Статьи-Секретара Его Императорскаго Ве-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg , 27-go Listopada

Przez Najwyższy Dyplomat, 1-go Listopada, Najłaskawiejszy mianowany Kawalerem Orderu Św. Stanisława 2-go stopnia, Nadzwyczajny Członek Ewangelicko-Luterańskiego Konsystorza Jeneralnego, Rzeczywisty Radca Stanu Zimmerman.

— Przez Najwyższe Imienne Uzakazy, do Kapituły Rosyjskich Cesarskich i Królewskich Orderów, Najłaskawiejszy mianowany Kawalerami Cesarskiego i Królewskiego Orderu Św. Stanisława, trzeciego stopnia: Radca Wileńskiego Rządu Gubernialnego, Assesor Kollegialny Anisimow, i Prałat Katedry Wileńskiej, Assesor Rzymsko-Katolickiego Kollegium Duchownego Łyliński — czwartego stopnia: Zwyczajny Professor Wileńskiej Akademii Medyko-Chirurgicznej, Radca Dworu Hrynewicz, Sekretarz Kancellaryi Wileńskiego Wojennego, Grodzieńskiego, Mińskiego i Białostockiego Jeneral-Gubernatora, Assesor Kollegialny Pora-Leonowicz, Radcy Honorowi: Dożywotni Członek Białostockiego Urzędu Powszechnego Opatrzenia Wysocki, Ziemsy Sprawnicy: Latyczewski Kowalewski, Czuchłomski Szygoryn i Bielicki Berliniski, i Zarządzający Kancellaryą Kijowskiego Cywilnego Gubernatora, Sekretarz Rządu Gubernialnego Kryżanowski.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 16-go Listopada, Moskiewski Ober-Policmeister, Jeneral-Major Cyński, przeznaczony do Orszaku Jego Cesarskiej Mości, z pozostaniem na obowiązkę dotychczasowym, a Dowodzący sztabną brygadą Artyleryjską, Półkownik Rode, utwierdzony Dowódcą tej brygady. (R. In.)

— Wielki Koniuszy Dworu Jego Cesarskiej Mości Xięża Dolhorukow, na własną prośbę uwolniony od sprawowania obowiązku Prezydenta Intendencji Kantoru Dworu.

— Ochmiestrzowi Dworu Jego Cesarskiej Mości Xięciu Sergiuszowi Gagarinowi, Najłaskawiej rozkazano bydż Vice Prezydentem Intendencji Kantoru Dworu; a sprawujacy ten obowiązek, Rzeczywisty Radca Stanu Szambelan Sieniawin, na własną prośbę uwolniony od tego obowiązku.

— Członkowi Gabinetu Jego Cesarskiej Mości Rzeczywistemu Radcy Stonu, Szambelanowi Sieniawinowi, Najłaskawiej rozkazano bydż w obowiązku Nowgorodzkiego Cywilnego Gubernatora, a sprawujacy dotąd ten obowiązek liczący się w Kawalerii Jeneral-Major Sułkowin, Najłaskawiej uwolniony, zgodnie ze swą prośbą, dla domowych okoliczności, ze służby, z pensją zupełnego wyznaczenia, podług ustawy 6-go Grudnia 1837 roku, po trzy tysiące rubli na rok.

— Prezydentem Smoleńskiej Izby Skarbowej, Najłaskawiej rozkazano bydż zostającemu przy Ministerium Skarbu, Radcy Stanu Kołkowskiemu.

— CESARSKA Akademia Rossyjska, na przełożenie P. Prezydenta, i na osnowie swych ustaw, obrała 29 Października roku teraźniejszego, na Członka Honorowego, P. Sekretarza Stanu Jego Cesarskiej Mości, Radz-

личества, Тайного Советника Александра Сергеевича Танбева. (Спб. В.)

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Минскимъ Дворянствомъ Кандидатовъ, Высочайше изволилъ утвердить въ званіи Минского Губернского Предводителя Дворянства, Дѣйствительного Статского Советника Ошторпа. (Р. И.)

— Военный Губернаторъ Г. Тулы и Тульскій Гражданскій Губернаторъ, по ходатайству правящаго должности Губернского Предводителя Дворянства, представилъ Г. Министру Внутреннихъ Дѣлъ проектъ Устава обѣ учрежденій въ Г. Тулы Общества конскихъ ристаній, равно и списокъ лицъ, обязавшихся въ теченіе десяти лѣтъ ежегодно вносить по 50 руб. ассигн., на призы, и сдѣлавшихъ значительныя единовременныя пожертвованія на обзаведеніе и устройство мѣста. Въ слѣдствіе сего, по предварительному сношенію съ Комитетомъ о Коннозаводствѣ Россійскомъ, исправивъ помилуемый проектъ Устава общества, Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ, который согласно съ мнѣніемъ его, положилъ: дозволить учредить въ Г. Тулы Общество конскихъ ристаній, на основаніяхъ, въ проектѣ Устава изъясненныхъ. На сie Положеніе Комитета Гг. Министровъ, Государь Императоръ Высочайше соизволилъ, а проектъ Устава означеннаго Общества удостоенъ разсмотрѣнія Его Величества въ Царскомъ-Селѣ, 30-го Сентября сего года.

— Состоящий въ числѣ учредителей Общества для устройства въ Санктпетербургѣ водопроводовъ, Генераль-Лейтенантъ Дестремъ, довелъ до свѣдѣнія Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, что изъ числа лицъ, коимъ, по Высочайше утвержденному 22-го Декабря 1837 года Минѣнію Государственнаго Совета, публикованному въ Указѣ Правительствующаго Сената, отъ 19-го Февраля 1838 года, дозволено учредить сie Общество, — шесть человѣкъ отъ званія учредителей отказались (именно: Генераль-Адъютантъ Щильдеръ, Генераль-Маюры: Кокошкинъ и Сабиръ, Статскій Советникъ Кусовъ, Оберъ-Бергъ-Майстеръ 7-го класса Бердъ и Каммерціи Советникъ Пономаревъ; затѣмъ въ званіи учредителей остались Г. Дестремъ и Коллежскій Советникъ Галченковъ), и что въ замѣнѣ того, въ общемъ ихъ собраніи положено принять въ сie званіе изъявившихъ на то согласіе: Генераль-Лейтенанта Ставицкаго, Статскаго Советника Михельсона и Инженеръ-Полковнику Лебедеву. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ входилъ по сему предмету съ представленіемъ въ Государственный Советъ, который, въ Высочайше утвержденномъ 10-го числа Октября Минѣніи, постановилъ дозволить Генераль-Лейтенанту Ставицкому, Статскому Советнику Михельсону и Инженеръ-Полковнику Лебедеву, вступить въ званіе учредителей Санктпетербургскаго водопроводнаго Общества, по изъявленному ими желанію. (С. II.)

— Правительствующій Сенатъ слушали представление Г. Министра Государственныхъ Имуществъ, о незачислении въ казенное вѣдомство вымормочныхъ имѣній прежде истеченій 10-ти лѣтъ. Приказали: Находя правильнымъ и съ силой 765 и 767 статей, 10-го тома, Свода Гражданскихъ Законовъ, сообразнымъ мнѣніе Г. Министра Государственныхъ Имуществъ о томъ, что имѣнія находящихся въ безвѣстномъ отсутствіи лицъ не прежде должны быть причисляемы въ казенное вѣдомство, какъ по истеченіи 10-ти лѣтъ со дня припечатанія въ вѣдомостяхъ объявленія о явкѣ къ принятію имѣнія, а до того слѣдуетъ братъ ихъ только въ казенный присмотрѣ, Правительствующій Сенатъ согласно представлению его Г. Министра полагаетъ: подтвердить вѣсть Казеннымъ и Гражданскимъ Палатамъ и чрезъ Губернскія Правленія Уѣзднымъ Судамъ, чтобы съ имѣніями лицъ, въ безвѣстномъ отсутствіи находящихся, поступаючи было по точной силѣ 765, 766 и 767 ст. 10 т. св. граж. зак. и чтобы рѣшеній не согласныхъ съ оними постановляемо не было. О чемъ и послать указы, каковыми увѣдомить Г. Министра Государственныхъ Имуществъ и припечатать во 2-мъ отдѣлѣніи собранія Сенатскихъ указовъ. (По 1-му Департаменту.) (Опб. 17-го Ноября 1838 г.)

(Подпись: Оберъ-Секретарь Вельдбрехтъ.)

— Въ слѣдствіе ходатайства Попечительного Совета Пермскаго, училища дѣтей канцелярскихъ служителей о дозволеніи содержать въ семь заведеній, сверхъ положенныхъ по штату воспитанниковъ, еще десять воспитанниковъ изъ экономической училищной суммы, и по представлению его Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ о семъ Комитету Гг. Министровъ, состоялось Высочайшее Его Императорскаго Величества повелѣніе, коимъ предоставлено Министерству Внутреннихъ Дѣлъ непосредственно разрешать, въ случаѣ надобности, подобное распространеніе штатовъ

сѣ Tajnego, Alexandra Sergiusowicza Taniejewa.

(G.S.P.)

— JEGO CESARSKA MOŚĆ, z dwóch wybranych przez Dworzaństwo Mińskie Kandydatów, Najwyżej raczył utwierdzić na urządzie Mińskiego Gubernialnego Marszałka Dworzaństwa, Rzeczywistego Radcę Stanu Osztora. (R. I.)

— Wojenny Gubernator M. Tuły i Tulska Cywilny Gubernator, na skutek starania sprawujacego obowiązek Gubernialnego Marszałka Dworzaństwa, przedstawił P. Ministrowi Spraw Wewnętrznych projekt ustawy o załatwianiu w M. Tule Towarzystwa wyścigow konnych, jako też listę osób, które się zobowiązały w przeciągu dziesięciu lat wnosić corocznie po 50 rub. assyg. na nagrody, i uczyniły znaczne ofiary jednorazowe na urządzenie i opatrzenie w tym celu miejsca. Na skutek czego, za poprzedniczem zniesieniem się z Komitetem Stad Rossyjskich, sprawiwszy pomieniony projekt ustawy Towarzystwa, P. Minister Spraw Wewnętrznych czynił przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów, który zgodnie ze swoją opinią, postanowił: dозволіe zawiązać w m. Tule Towarzystwo wyścigow konnych, na zasadach w projekcie ustawy opisanych. Na to postanowienie Komitetu PP. Ministrów, CESARZ JEGO MOŚĆ Najwyżej zezwolił, a projekt Ustawy pomienionego Towarzystwa został rozpatrzony przez NAJJAŚNIEJSZEGO PAŃSA w Carskim - Siele, 30-go Września roku teraźniejszego.

— ZostajÄy w licebie założycieli Towarzystwa do urządzienia w St. Petersburgu wodociągów, Jenerał-Porucznik Destrem, doprowadził do wiadomości P. Ministra Spraw Wewnętrznych, że z liczby osób, którym, na mocy Najwyżej utwierdzonej 22-go Grudnia 1837 roku Opinii Rady Państwa, opublikowanej w Ukazie Rządzącego Senatu, pod dniem 19 m. Lutego 1838 roku, dозвolono zawiązać to Towarzystwo, — sześciu zrzekło się nazwania założycieli (mianowicie: Jenerał-Adjudant Schilder, Jenerał Majorowie: Kokoszkin i Sabir, Radzica Stanu Kusow, Ober-Berg-Meister 7-ej klasy Berd i Radzica Handlowy Ponomarew; a zatem w nazwaniu założycieli zostali się P. Destrem i Radzica Kollegialny Hałczenkow), i że w zamian tego, na ogólnym ich posiedzeniu postanowiono przyjąć do tego nazwania osoby następujące, które oświadczyły zgodzenie się na to: Jenerał Porucznika Stawickiego, Radzicę Stanu Michelsona i Połkownika Inżynierii Lebiedewa. Minister Spraw Wewnętrznych czynił w tej rzeczy przedstawienie do Rady Państwa, która, w Najwyżej utwierdzonej 10-go Października Opinii, postanowiła dозвolić Jenerał-Porucznikowi Stawickiemu, Radzicy Stanu Michelsonowi i Połkownikowi Inżynierii Lebiedewu, objąć urząd założycieli St. Petersburskiego Towarzystwa zaprowadzenia wodociągów, podług oświadczonego przez nich życzenia. (P. P.)

— Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Majątków Państwa, o niezaliczaniu do wiedzy skarbowej majątków, po wymarłych familiach pozostałych, przed upływaniem 10-ciu lat. Rozkazali: Znajdując zgodną z prawidłami i z mocą 765 i 767-go artykułów, 10-go tomu Połączenia Praw Cywilnych, odpowiednią opinią P. Ministra Majątków Państwa o tem, że majątki osob, które się niewiadomo dokąd oddaliły i gdzie znajdują się nie pierwsi powinny być policzane do wiedzy skarbowej, jak po upłygnięciu 10-ciu lat od dnia wydrukowania w gazetach ogłoszenia ojawienia się dl. objęcia majątków, a do tego czasu należy brać je tylko pod nadzór skarbowy, Rządzący Senat, zgodnie z przedstawieniem tegor. P. Ministra stanowi: zalecić wszystkim Izbom Skarbowym i Cywilnym i przez Rządy Gubernialne Sądom Powiatowym, aby z majątkami osob, które się niewiadomo dokąd oddaliły i gdzie znajdują się, postępowano było podług istotnej mocy 765, 766 i 767 artykułów 10-go Tomu Połączenia Praw Cywilnych, i żeby wyroków z niemi niezgodnych nie było stanowiono. Oczem posłać Ukazy, i również przez ukazy uwiadomić P. Ministra Majątków Państwa i wydrukować w 2-m oddiale zbioru ukazów Senackich. (Z 1-go Departamentu) (Opublikowano 17-go Listopada 1838 r.)

(Podpisał: Ober-Sekretarz Weldbrecht.)

— Na skutek starania Rady Opiekuńczej Permskiej Szkoły dzieci kancelaryjnych służących, o dозвolenie utrzymywania w tym zakłodzie: oprócz uznanoczych etatów uczniów, jeszcze dziesięciu uczniów z ekonomicznej sumy szkoły, i po przedstawieniu o tem P. Ministra Spraw Wewnętrznych Komitetowi PP. Ministrów, nastąpi Najwyższy JEGO CESARSKA MOŚĆ rozkaz, którym zalecono Ministrowi Spraw Wewnętrznych bezpośrednio rozwiązywać, w zdarzeniu potrzeby, podobne powiększenie etatów szkół dla dzieci kancelaryjnych służących, na rachunek ekonomicznych sum

училищъ дѣтей канцелярскихъ служителей, на счетъ экономическихъ суммъ сихъ заведений. (Опб. 11-го Ноавря 1838 г.)

Второе циркулярное предписаніе Г. Министра Финансовъ Казеннымъ Палатамъ отъ 16 Ноября 1838 года, съ разрѣшеніями по акцизу съ приготовленнаго табака.

Какъ, со стороны табачныхъ фабрикантовъ и торговцевъ, вновь возникли некоторые недоразумѣнія и вопросы въ частности, по предмету акциза съ приготовленнаго табака, то на основаніи 55 § Высочайше утвержденнаго 31 Марта 1838 года положенія о семъ акцизѣ, и въ дополненіе къ первому циркуляру моему Казенному Палатамъ предписанію, по сemu же предмету, отъ 16 го Сентября сего 1838 года за N. 3,657 *), считаю нужнымъ, симъ вторымъ циркуляромъ, дать слѣдующія разрѣшенія.

1) По § 4 положенія. По силѣ сего §, дробная или различная продажа иностранного табака въ листьяхъ положительно воспрещена.

2) По § 7. Въ дополненіе къ 7 пункту первого циркуляра, что къ крошкамъ табака причисляются и остатки, или обломки листьевъ отъ дѣланія сигаръ, кои могутъ быть продаваемы, на томъ же основаніи, какъ вытерки.

3) По § 14. Какъ въ 8 пунктѣ означенаго первого циркуляра, между прочимъ, объяснено, что хозяева табачныхъ домашнихъ заведений могутъ: на табакъ, третій или крошеный, въ сигарахъ, руляхъ и каротахъ, изъ натуральныхъ Россійскихъ листьевъ но высшаго и отборнаго качества, наклеивать бандероли не однихъ IV и V сортовъ, а и высшихъ цѣнъ, причисляя таковой табакъ къ I, II и III сортамъ, смотря по добротѣ, выбору листьевъ и цѣнѣ онъхъ, то по разуму сего, могутъ быть отпускаемы имъ изъ казначейства и бандероли сихъ первыхъ сортовъ, за подлежащую плату.

4) По § 17. Какъ, по силѣ сего §, бандероль должна быть накладываема на табакъ, соразмѣрно продажной его цѣнѣ, выставленной фабрикантами на картузахъ, или другихъ помѣщеніяхъ табака; то сіе должно разумѣть такъ, чтобы цѣна табака была выставляема со включеніемъ цѣны бандероли и, чтобы въ сей выставленной цѣнѣ, акцизъ составлялъ 20%. Что же касается до табака прежней набивки въ картузы, на коихъ уже означена цѣна; то, для избѣжанія перемѣны картузовъ, дозволяется взимать за наложенный бандероль, сверхъ выставленной на картузахъ цѣны.

5) По § 26: Поелику по сemu §, купцамъ неимѣющимъ табачной фабрики, дозволено имѣть табачные лавки, на общемъ основаніи гильдейскихъ правилъ, съ взятіемъ на каждую лавку установленнаго § 53 положенія объ акцизѣ десяти рублей свидѣтельства; то само собою разумѣется, что и дозволенія 31 § того же положенія продажа табака, на законномъ основаніи, изъ магазиновъ, лавокъ и лавочекъ, въ коихъ, кромѣ табака и принадлежностей къ торговлѣ онимъ, продаются и другіе товары, можетъ бытъ производима одними купцами трехъ гильдій и другими лицами, по свидѣтельствамъ только первыхъ трехъ родовъ; лавочки же, собственно для торговли однимъ табакомъ и принадлежностями къ оному, могутъ быть содержимы мѣщанами и крестьянами и по свидѣтельствамъ 4-го рода.

6) По § 30. Въ дополненіе къ 20 пункту первого циркуляра. Какъ по 8 пункту онаго, въ 9 § положенія, разрѣщено фабрикантамъ и хозяевамъ домашнихъ заведений, наклеивать на изготовленный ими, на означенномъ тамъ основаніи, табакъ, третій и крошеный, не только IV и V сортовъ бандероли, но и высшихъ, то по сemu и табакъ первыхъ трехъ сортовъ можетъ быть продаваемъ, какъ въ табачныхъ лавочныхъ, принадлежащихъ хозяевамъ табачныхъ домашнихъ заведений, такъ и другими лицами, содержащими собственно табачныя лавочки, по свидѣтельствамъ 4-го рода.

7) По § 49. Подъ различною продажею курительного табака и сигаръ, изъ помѣщеній и пачекъ съ бандеролами, дозволеннаго въ кофейныхъ домахъ и другихъ трактирныхъ заведеніяхъ, должно разумѣть подачу трубокъ и сигаръ по одинакѣ, исключительно для куренія на мѣстѣ, въ тѣхъ заведеніяхъ, а не для продажи на выносъ.

8) По § 50. При оптовой продажѣ табака фабрикантами, не воспрещается имъ дѣлать уступку противу цѣнъ означенныхъ на картузахъ табака, такъ, какъ сіе не освобождаетъ ихъ отъ наложенія на тотъ табакъ бандеролей, соотвѣтственныхъ выставленными цѣнамъ.

tychъ закладов. (Opb. 11-go Listopada 1838 r.)

Drugie okolne zalecenie P. Ministra Skarbu Izbowom Skarbowym pod dniem 16-m Listopada 1838 roku, z rozstrzygnienniami wzglêdem akcyzy od przygotowanego tytuniu i tabaki.

„Poniewaž ze strony tabacznych fabrykantow i handlarzy, znów wynikły niektóre niewyrozumienia i zapytania w szczególności, w przedmiocie akcyzy od przygotowanego tytuniu i tabaki, przeto na osnowie § 55 Najwyżej utwierdzonej 31 Marca 1838 roku ustawy o tej akeyzie, i na dopełnienie do pierwszego okolnego Izbowom Skarbowym mojego zalecenia, w tymże przedmiocie, pod dniem 16-m Września teraźniejszego 1838 roku za N. 3,657 *), poczytuję za rzecz potrzebną, przez ten drugi okolnik, dadz' rozwijania następujące:

1) Co do § 4-go ustawy. Na mocy tego §, drobna czyli czesciowa sprzedaż tytuniu zagranicznego w liściach stanowczo zabrania się.

2) Co do § 7-go. Na dopełnienie do 7-go punktu pierwszego okolnika, że do okruszyn tytuniu policzają się i pozostałości, czyli obłamki liści od robienia cygar, które mogą bydż przedawane, na tejże osnowie, jak wycierki.

3) Co do § 14-go. Poniewaž w 8-m punkcie poinionego okolnika pierwszego, między innemi powiedziano, iż właściciel tabacznych zaprowadzeń domowych mogą: na tytun tarty lub krążany, w cygarach, rollach i karotach, z naturalnych liści Rossyjskich, ale gałunku wyższego i wybornego, naklejając banderole nie samych tylko gatunkow IV i V, ale i wyższych cen, policzając taki tytun lub tabakę do I, II i III gatunkow, uważając podlug dobroci, wyboru liści i cen ich; przeto, podlug tego rozumienia, mogą im bydż wydawane z podskarbstw i banderole tych pierwszych gatunkow, za należytą opłatę.

4) Co do § 17-go. Gdy na mocy tego §, banderola powinna bydż nakładana na tytun i tabakę, stosownie do ich ceny przedznej, kładzionej przez fabrykantow na kartuzach, albo innych pakunkach tytuniu lub tabaki; tedy to należy tak rozumieć, ażeby cena tytuniu i tabaki była wyrażona z wyłączeniem ceny banderoli, i, ażeby w tej cenie wyrażanej, akoyza czyniła 20%. Cosic zaś ściąga do tytuniu lub tabaki po przedniczym upakowania w kartuzach, na których już jest cena oznaczona; tedy, dla uniknienia odmiany kartuzow, dozwala się pobierać za nałożoną banderolę, więcej nad oznaczoną cenę na kartuzach.

5) Co do § 26-go. Poniewaž na mocy tego §, kupcom tabacznej fabryki niemajacym, dozwolono mieć kramy tabaczne, na ogólnej osnowie prawidł gildyjnych, ze wzgledem na każdą kramę ustanowionego § 33-m ustawy o akcyzie świadectwa dziesięcio-rublowego; przeto samo z siebie wypada, że i dozwolona § 31-m tejże ustawy przedaż tytuniu i tabaki, na osnowie prawnej, z magazynow, kram i kramek, w których, oprócz tytuniu i tabaki, tudzież przynależnosci do prowadzenia inni handlu, przedają się inne towary, może bydż uskuteczniona przez samych tylko kupców trzech gild i inie osoby, za świadectwami tylko pierwszych trzech rodzajow; a kramki, właściwie do handlu samym tytuniem lub tabaką i przynależnościami do tego, mogą bydż utrzymywane przez mieszkańców i właścicieli świadectwami 4-go rodzaju.

6) Co do § 30-go. Na dopełnienie do 20 punktu okolnika pierwszego. Poniewaž na mocy 8-go punktu tego okolnika, do § 9-go ustawy; dozwolono fabrykantom i właścicielom zaprowadzeń domowych, naklejając na przygotowyany przez nich, na opisanej tam osnowie, tytun tarty i krążany, nie tylko IV i V gatunkow banderoli, ale i wyższych, przeto podlug tego i tytun lub tabaka pierwszych trzech gatunkow mogą bydż przedawane, tak w kramkach tabacznych, należących do właścicieli domowych zaprowadzeń tabacznych, jako i przez osoby, inne, utrzymujące właściwie kramki tabaczne, za świadectwami 4-go rodzaju.

7) Co do § 49. Pod czesciowa sprzedaż tytuniu do palenia i cygar, z pakunkow i paczkow z banderolami, dozwolona w kawiarniach i innych handlach traktyerzych, nalezy rozumieć podawanie lulek i cygar pojedynczo, wyłącznie do palenia na miejscu, w tych handlach, nie zaś do przedawania dla wyniesienia.

8) Co do § 50. Przy hurtowej przedaż tytuniu przez fabrykantow, nie zabrania się im robić odstępstw od cen, na kartuzach tytuniu oznaczonych, gdyż to nie uwalnia ich od nałożenia na ten tytun banderolow, odpowiednich cenom oznaczonym.

*) Pierwsze okolne zalecenie wydrukowane w N. 81 i 82 Kuryera Litewskiego.

9) По § 59. Какъ въ § семъ въ числѣ приготовленнаго иностраннаго табака, который можетъ быть продаваемъ и въ 1840 г., безъ таможенныхъ бандеролей, не упомянуто о сигарахъ, то само по себѣ разумѣется, что они не могутъ быть продаваемы безъ оныхъ въ теченіе 1839 года. Въ слѣдствіе сего, для отвращенія всякихъ затрудненій для тѣхъ, кои имѣютъ запасъ таковыхъ сигаръ, они могутъ предъявить оныя въ ближайшій таможни, для наложенія таможенныхъ бандеролей, на общемъ основаніи, съ письменными доказательствами, или съ удостовѣреніемъ двухъ свидѣтелей изъ класса купцовъ, что тѣ сигары суть иностраннныя; въ случаѣ же сомнѣнія, дѣло въ таможняхъ будетъ решено посредствомъ экспертовъ,

О всѣхъ сихъ разрѣшеніяхъ предлагаю казенныи Палатамъ для должностнаго наблюденія и руководства, съ тѣмъ, чтобы согласно первому циркуляру моему, отъ 16-го Сентября сего же года, за N. 3,657, дано было знать о сихъ разрѣшеніяхъ откупщикамъ, гдѣ имъ отданъ надзоръ за правильностью продажи табака, а также Городскому и Земскому Полиціямъ, и значительнѣйшимъ фабрикантамъ и продавцамъ табака, для чего прилагается печатныи экземпляръ сего втораго циркулярного."

Подлинное подписьль: *Министръ Финансовъ,
Генералъ отъ Инфантеріи Графъ Канкринъ.
Скрѣпиль: Управляющій Департаментомъ Я.
Дружининъ. (K. I.)*

Объ улучшенияхъ при извлечении сахара изъ растений вообще и въ особенности изъ свекловицы. — 27 Октября сего года выдана шестилѣтняя привилегія иностраннцу, Доктору Медицины въ Вѣнѣ Францу Вильчеку на введеніе въ Россіи изобрѣтеній имъ улучшенній при извлечении сахара изъ растений вообще и въ особенности изъ свекловицы. Начадо, на которомъ этотъ способъ основанъ, совершенно противоположно прежнимъ, ибо къ соку растений, содержащихъ въ себѣ сахаръ, не примѣщивается химическихъ веществъ, болѣе или менѣе вредныхъ по послѣдствіямъ и сахаръ прямо извлекается изъ со-ка, не будучи предварительно обращаемъ въ сахаро-кислый соли.

Главаѣшія выгоды сего изобрѣтенія, по объясненію, Вильчека, состоятъ въ слѣдующемъ: 1) Сахарь, который не былъ измѣненъ или разложенъ никакими химическими средствами, получается совершенно чистый, и въ наимѣнѣніи большемъ количествѣ. 2) Вещества и аппараты, употребляемыя при семъ способѣ производства, гораздо дешевле. 3) Безопасность производства, сокращеніе издержекъ, времени, помѣщенія и проч. 4) Угли, падающіе при нагреваніи черезъ рѣшетку, могутъ доставить большую часть единственнаго вспомогательнаго вещества для производства. 5) Производство это ставится имъ выше способа высушки потому, что тѣмъ сокъ выпаривается дважды (ибо самое сушеніе есть ничто иное, какъ выпаривание), здѣсь же вторая обработка соответствуетъ (рафинированію), очищенію сахара. 6) Кристаллизованный, смѣшанный съ углемъ, необдѣланный сахаръ удобнѣе для перевозки, и какъ предметъ торговли можетъ быть передѣльваемъ въ рафинадъ съ меньшими затрудненіями. *)

О составѣ, замѣняющемъ часть тряпья при фабрикаціи писчей бумаги. — 27 Октября сего года выдана трехлѣтняя привилегія иностраннцу Ростенгу на употребленіе изобрѣтенаго имъ состава, замѣняющаго часть тряпья при фабрикаціи писчей бумаги.

Изъ представленнаго Ростенгомъ описанія видно, что въ изобрѣтенный имъ составъ входитъ:

Гипса лучшей доброты въ порошкѣ.	100 ф.
Чистой воды	600 —
Поваренной соли, $\frac{1}{2}$ скрупула на	
фунтъ воды	3 — $1\frac{1}{2}$ унца.
Ржанаго крахмала, $\frac{1}{2}$ скрупула на	
фунтъ воды	1 — $6\frac{1}{2}$ унца.

Отвесивъ 600 фунтовъ воды, должно отдѣлить отъ нея 500 фунтовъ въ особый сосудъ; изъ оставшихъ 100 фунтовъ взять 25 фунтовъ, смѣшать съ вышеозначеннымъ количествомъ поваренной соли, и нагрѣвать до точки кипѣнія.

Когда соль растворится, должно развести въ теплой водѣ (въ 4 фунтахъ около) вышеозначенное количество крахмала, прилить его въ кипящую воду, хорошо размѣшать сюю смѣсь, вылить ее въ 500 фун. воды, и вновь все взболтать, чтобы хорошо перемѣшалось.

Потомъ гипсъ кладется въ чистое металлическое сито, быстро просыпается въ предыдущую смѣсь, и размѣшиваются въ ней лопаткою, до тѣхъ поръ,

9) *Co do § 59.* Poniewaž w tym §, w liczbie przygotowanego tytoniu zagranicznego, który moze bydь przedawany do roku 1840, bez banderolow tamozennych, niewspomniano o cygarach, przeto samo z siebie wypada, iż te nie moga bydь przedawane bez nich w przeciągu 1839 roku. Następnie zatem, dla uchylenia wszelkich trudności dla tych, którzy mają zapas takich cygar, moga oni przyslać je do najblijszej tamożni, dla nałożenia banderolow tamożennych, na ogólnej osnowie, z dowodami na piśmie, albo z zapewnieniem dwóch świadkov z klasy kupcow, że cygary te są zagraniczne; w razie żadnej wątpliwości: sprawę w tamożniach rozstrzygnioną bydzie przez pośrednictwo expertow.

Ot, ch wszystkich rozstrzygnięciach polecam Izbowi Skarbowym dla należyciego przestrzegania i przewodnictwa, z warunkiem, ażeby podług pierwszego okólnika mojego, pod dniem 16 m Września roku teraźniejszego, za N. 3,657, dano było wiedzieć o tych rozstrzygnięciach odkupnikom, gdzie im zalecono nadzor około zgodnej z prawidłami przedaży tytoniu i tabaki, tud iż Mieskim i Ziemskim Policyom, i znaczniejszym fabrykantom tytoniu i tabaki, i przedającym go, dla cego załączają się drukowane exemplarze tego okólnika drugiego.

Autentyk podpisał *Minister Skarbu,
Jenaral Piechoty Hrabia Kankrin.*

Stwierdził: *Zarządzający Departamentem J. Drużynin. (G. H.)*

O ulepszeniach w otrzymywaniu cukru z roslin w ogólnosci i w szczegolnosci z burakow. — 27-go Października roku teraźniejszego wydany został sześciolatni przywilej cudzoziemcowi, Doktorowi Medycyny w Wiedniu Franciszkowi Wilczkowi, na zaprowadzenie w Rossyi wynalezionych przezeń ulepszeń w otrzymywaniu cukru z roslin w ogólnosci, a w szczegolnosci z burakow. Zasada, na której się ten sposob opiera, zupełnie jest przeciwna dotyczasowym: gdyż do soku roslin, cukier w sobie zawierajacych, nie dodaje się istot chemicznych, wiec lub mniej szkodliwych w skutkach, ale wprost cukier otrzymuje się z soku, nie będąc pierwziej zamieniany w sole kwasu cinkowego.

Główne korzyści tego wynalazku, podlugo opisu P. Wilczka, zawierają się w tem co następuje: 1) Cukier, który nie byl odmieniony czyl rozłożony przez żadne środki chemiczne, otrzymuje się zupełnie czysty, i w największej, jak tylko można, ilości. 2) Istoty i appara, używane w tym sposobie działania, daleko są tańsze. 3) Bezpieczeństwo procesu, zmniejszenie wydatków, czasu, pomieszczenia it. d. 4) Węgle, padające przy nagrzewaniu przez kratki, mogą stanowic wiekszą czescj jedynie pomocniczej istoty w procesie. 5) Proces ten przenosi on nad sposob wysuszania dla tego, że tam sok paruje się dwa razy (gdyż samo suszenie jest nie co innego, jak parowanie), tu zaś druga robota odpowiada (rafinacyi) oczyszczaniu cukru. 6) Krystalizowany, z węglem zmieszany, nieochrobowany cukier, dogodniejszy jest dla przewozienia, i jako przedmiot handlu może bydь zamieniany w rafinat z małemi trudnościami *).

O substancji, zastępującej czescj szmatow w robieniu papieru klejowego. — 27 Października roku teraźniejszego wydany został trzyletni przywilej cudzoziemcowi Rostengowi na użycie wynalezionej przezeń substancji, zastępującej czescj szmatow w robieniu papieru klejowego.

Z przedstawionego przez Rostenga opisu okazuje się że do wynalezionej przezeń substancji wchodzią:

Gipsu wybornej dobroci w proszku	100 fun.
Wody czystej	600 —
Soli kuchennej, $\frac{1}{2}$ skrupułu na	
funt wody	3 — $1\frac{1}{2}$ uncij.
Krochmalu żytniego $\frac{1}{2}$ skrupułu na	
funt wody	1 — $6\frac{1}{2}$ —

Odważyszy 600 funtów wody, nalezy oddzielić od niej 500 funtów do osobnego naczynia; z pozostałych 100 funtów wziąć 25 funtów, zmieszać z wyżej wyrażoną ilością soli kuchennej, i zagrzewać do punktu wrzenia.

Kiedy się sol rozpusti, trzeba rozprowadzić w ciepłej wodzie (około 4 funtów) wyżej oznaczoną ilość krochmalu, zlać go do wrzącej wody, dobrze tą mieszaninę rozmieszać, wlać ją do 500 funtów wody, i znowu wszystko zmieszać, ażeby się dobrze przemieszało.

Potem gips kładzie się do czystego sita metalicznego, przedko przesiewa się do mieszaniny poprzedzającej, i miesza w niej łopatką, dopyty, aż płyn doj-

*) Cm. N. 66 Senatu. Вѣdomostey сего года.

*) Patrz N. 66 Gazety Senackiej.

пока жидкость достигнетъ до густоты очень густаго сыропа; тогда приливаются остальные 75 ф. воды, и продолжается размѣшиваніе.

Составъ этотъ оставляется въ покое до другаго дня; тогда онъ получаетъ видъ снѣга.— Его берется отъ 20 до 50g на бумажный кисель изъ тряпья, смотря по качеству выдѣлываемой бумаги. Когда трапичная масса совершенно истерта въ цилиндрѣ, и готова уже къ поступлению въ чанъ, тогда приливается въ нее приготовленная вакансия смѣсь; въ четверть часа послѣдуетъ совершенное соединеніе всѣхъ, и изъ массы можно выдѣлывать бумагу.

По объясненію Ростенга, сей способъ доставляетъ выгода до 20% противъ цѣны обыкновеннаго бумажнаго тряпья, и при томъ сообщается бумагѣ превосходную бѣлизну. (K. T.)

Одесса, 8-го Ноября.

Торговый извѣстій, получаемыя здѣсь со всѣхъ сторонъ, съ каждымъ днемъ становятся благопріятѣе и обѣщаютъ огромныя выгоды нащимъ спекуляторамъ. Въ Англіи снова обнаружились требованія на пшеницу, равно какъ и во Франціи, где надѣялись, удовлетворить въ этомъ отношеніи собственными средствами своимъ нуждамъ; слышно также, что урожай въ Соединенныхъ Штатахъ весьма недостаточенъ. Здѣсь на мѣстѣ продолжаются значительныя закупки. Хотя важность хлѣбной торговли превышаетъ значительность оборотовъ большей части другихъ произведеній, однакожъ нѣкоторыя изъ нихъ заслуживаютъ вниманія, въ особенности сала, которое требуется въ Англію; нѣсколько здѣшнихъ торговыхъ домовъ могутъ располагать большими партиями этого продукта, но вообще у насъ не много будетъ теперь сала. Въ Одесскомъ портѣ, который за нѣсколько дней былъ покрытъ множествомъ судовъ, теперь совсѣмъ нетъ ихъ; желательно однакожъ, чтобы до наступленія морозовъ, прибыло сюда побольше судовъ, на которыхъ можно было бы отправить все количество продуктовъ, собранныхъ здѣсь въ такомъ изобилии. Сюда ждутъ около полутораста Англійскихъ судовъ, кроме многихъ другихъ, равнымъ образомъ находящихся на пути къ здѣшнему порту. (O.G.C.P.)

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТИЯ.

Италія.

Римъ, 19-го Ноября.

Великаго Князя Наслѣдника Всероссійскаго на будущей недѣль сюда ожидаютъ и уже съ нѣтогого времени приготовлены комнаты для Его и Его свиты.

— Говорить, что одинъ изъ извѣстнѣйшихъ и отличнѣйшихъ чиновниковъ изъ Департамента Иностр. Дѣлъ, отправленъ будетъ въ Парижъ какъ Папскій Интернунциій. (A.P.S.Z.)

Франція
Парижъ, 26-го Ноября.

Третьаго дня, въ Государственномъ Совѣтѣ производилось дѣло столько по значительности прикованныхъ къ оному лицъ, сколько и по существу своему, весьма важное. Родственники Наполеона требовали выдачи значительныхъ суммъ, которые, по распоряженію Императора, казна обязана была имъ уплатить. Когда, во время стодневнаго правленія, Наполеонъ дѣлалъ приготовленія къ войнѣ, и бывшій тогда Министромъ Финансовъ Г-нъ Карно, представилъ ему о недостаткѣ суммъ въ Казначействѣ, Наполеонъ потребовалъ отъ своихъ родственниковъ денегъ, на спаспѣществованіе его замысламъ, предписавъ заплатить этотъ долгъ изъ суммъ, предназначенныхъ на расходы его двора, за первые три мѣсяца 1814 года, и вырученныхъ отъ продажи Казенного лѣса. Всѣ родственники Императора, отдали все, что имѣли наличными деньгами, въ драгоценностяхъ и векселями. Извѣстно, что 16 Января 1816 года состоялся законъ объ изгнаніи изъ Франціи родственниковъ Наполеона, и Правительство, лишивъ ихъ всѣхъ капиталовъ, пожалованныхъ Императоромъ, назначило весьма кратковременный срокъ на продажу недвижимаго ихъ имѣнія. Послѣ Іюльскихъ событий, братья и сестры Императора потребовали уплаты означенныхъ суммъ. Министръ Финансовъ отказалъ, на основаніи Закона 1816 г. Прокуроры перенесли дѣло въ Государственный Совѣтъ, чьему Министръ Финансовъ воспротивился, утверждая, что дѣло не подлежитъ разбирательству Государственнаго Совѣта; но Г-нъ Галиссе, ходатай по дѣламъ большей части родственниковъ Наполеона, старался доказать, что Совѣтъ въ правѣ отвергнуть предложенія Министра. Тогда Г-нъ Ледрю Ролленъ, повѣренный Людвіка Наполеона, объявилъ его имѣніемъ, что онъ не желаетъ переносить дѣло въ Государ-

стве до гѣстої bardzo gѣstego syropu; wtedy zlewa ją się pozostałe 75 funtów wody, i dalej się miesza.

Mieszanina ta zostawuje się spokojnie do d. nastepnego wtenczas staje się podobna do sniegu.— Substancji tej bierze od 20 do 50g do roztworu papierowego ze szmatow, stosownie do gatunku robiacego się papieru. Kiedy masa ze szmatow zupełnie będzie starta w cylindrze, i gotowa już dla wlozenia do kadzi, wówczas wlewa się do niej przygotowania poprzedzajacego wieczora mieszanina, za kwadrans nastapi zupełne połączenie się istot, i možna z massy robić papier.

Po opisu Rostenga, sposob ten czyni korzyści do 20% w porawnaniu do ceny zwyczajnego papieru ze szmatow, i przetym nadaje papierowi wyborna bielosc. (G.H.)

Odessa, 8-go Listopada.

Dochodzące tu z rozmaitych stron wiadomości handlowe, codzień sa pomyślniejsze i obiecują spekulantom naszym ogromne korzyści. W Anglii znówu czuć się daje potrzeba pszenicy, również i we Francji, gdzie spodziewano się, jak się zdaje, w zaspokojeniu potrzeb swoich w tym względzie obejść się własnymi środkami; słychać także, że w Stanach Zjednoczonych urodzaj nader jest niedostateczny. Tu na miejscu ciągle odbywają się znaczone kupna. Choć handel zbożowy ma przewagę nad handlem większej części innych produktów, wszelako niektóre z nich zasługują na uwagę, a w szczególności żoł, który także poszukiwany jest do Anglii; kilka tutejszych domów handlowych posiada znaczne partie tego produktu, atoli w ogólnosci nie wielką teraz ilość mamy tu żołu.— W Odeskim porcie, który przed kilkoma dniemi zapelniony był mnóstwem okrętów, teraz prawie nie widać żadnego; żyjący wszakże wypasdał, aby przed nastaniem mrozów przybyło tu więcej statków, na którychby można było wysłać całą ilość produktów, w takiej obfitości tu zgromadzonych. Oczekują tu do półtorasta statków angielskich, prócz wielu innych, znajdujących się już w drodze do tutejszego portu. (G.R.K.P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

W z o c h y.

Rzymъ, 19 Listopada.

Wielki Xiâz Następcu Tronu Rossyjskiego w przyszlym tygodniu jest tu oczekiwany, i juž oddawna dla Niego i Jego orszaku przygotowano mieskanie.

— Mówią, że jeden ze znajomszych i znakomitszych urzędników z wydziału Spraw Zewnętrznych, ma bydż wysłany do Paryża w charakterze Internunciusza Pańskiego.

F R A N C Y A .

Paryż, dnia 26 Listopada.

Zawczora zapowiadala się Rada Stanu przedmiotem, który nie tylko z powodu znakomitego znaczenia osób, ale i samej treści, okazał się nader ważnym. Członkowie bowiem rodziny Napoleona, żądali zwrotu znaczych sum, przekazanych im przez Cesara na skarb publiczny. Gdy podczas stodniowego rządu Cesarz czynił przygotowania do wojny, a ówczesny Minister Skarbu C. not wykazał mu trak potrzebnych funduszy, wezwał Napoleon wszystkich członków swojej rodziny, aby złożyli na cel tak ważny posiadane fundusze, polecając skarbowi zapłaceniem zaciągniętego dluwu z przeznaczonej mu listy cywilnej za pierwsze trzy miesiące roku 1814, i że sprzedaje drzewa z lasów narodowych. Cała rodzina Cesara złożyła to wszystko, cokolwiek w gotowych pieniędzach, kredytach i w exlach posiadała. Wiadomo jest, że prawo zapadłe 16 Stycznia 1816 wygnalo z Francji familiję Cesarską, oraz pozbawiło ją wszelkich funduszy, przez Cesara jej nadanych i nawet zakresiło krótki przeciag czasu na wyprzedanie się z posiadanych dóbr ziemskich. Po wypadkach lipcowych, bracia i siostry Cesara, pomyśleli o żądaniu zwrotu wyłożonych sum. Minister skarbu zastaniał się prawem z 1816 roku; od tej decyzji odwołali się członkowie rodziny Napoleona do Rady Stanu. Minister skarbu oparł się temu, twierdząc, że Rada Stanu nie jest właściwą do wyrokowania w tym przedmiocie, atoli P. Galisset, obrońca większej części członków Cesarskiej rodziny, oparł się temu i starał się przekonać Radę, iż może odrzucić wniosek Ministra. Zaś P. Ledru-Rollin, pełnomocnik Ludwika Napoleona, oświadczył w jego imieniu, że tenże nie życzy sobie dowodzić swoich praw przed Radą Stanu, lecz pragnie je równie z innymi, nader wielkiej będącemi wagami, wniesć pod rozpoznanie Izby prawodawczych. Referendarz stanu Marchand, pełniący obowiązki pełnomocnika Ministrów,

ственныи Советъ, но ходатайствуетъ о представлении онаго, вмѣстъ съ другими особенной важности дѣлами, на разсмотрѣніе законодательныхъ палатъ. Статья-Референдарій Маршанъ, исправляющій должностъ уполномоченнаго Министровъ, предлагалъ признать дѣло исподлежащимъ рѣшенію Совета, но члены онаго, отложили на восемь дней рѣшеніе этого вопроса. (ОГДП.)

— Прошедшую ночь скончался Маршаль Лобо, главный начальникъ Парижской національной гвардіи. Извѣстіе это сегодня на разсвѣтѣ сообщено въ Тюильри, и Король отправилъ немедленно одного изъ своихъ адъютантовъ, для изъявленія соболѣзнованія вдовѣ Маршала. Полагаютъ, что похороны будутъ не прежде субботы, ибо для сего дѣлаемы будутъ большія приготовленія. Вся національная гвардія будетъ приглашена, для изъявленія своему начальнику послѣднихъ почестей. — Сегодня предъ полуночью отправленъ курьеръ къ Генералу Жакемину, который находится теперь въ Ниринахъ. Вообще полагаютъ, что онъ теперь рѣшительно получить постъ Маршала Лобо, который уже ему предвазначали съ нѣкотораго времени. — Георгій Мутонъ, Гр. Лобо, родился 21 Февр. 1770 въ Фальсбургѣ, въ Мертскомъ Департаментѣ, и такъ онъ не имѣть еще 69 лѣтъ отъ рода. 26 Декабря 1830 года онъ получилъ команду Парижской національной гвардіи; 30 Іюля 1831 онъ панименованъ Маршаломъ а 27-го Іюня 1833 Перомъ Франціи.

28-го Ноября.

Вчера по полуночи Король, Королева, Принцесса Аделаїда, Герцогъ и Герцогини Орлеанскіе, Герцогъ Немурскій и Принцессы Клементина посѣщали вдову Маршала Лобо. Несчастная незадолго предъ тѣмъ испытала еще другое бѣдствіе, получивъ извѣстіе о смерти сестры своей Графини Клейнъ.

— По представлению Министра Внутреннихъ Дѣлъ, Король поручилъ времененную команду надъ національной гвардію Сенскаго Департамента, Генералу Франкту, одному изъ бригадныхъ Генераловъ національной гвардіи.

— Королевъ, повелѣніемъ отъ 26 ч. с. м. національная гвардія города Меца распущенна. Поводомъ къ тому былъ споръ между Меромъ и офицерами національной гвардіи въ отношеніи прошенія о преобразованіи выборовъ.

29-го Ноября.

Здѣшніе Журналы увѣдомляютъ, что Королева намѣрена отправиться въ Геную, ибо извѣстія о состояніи здоровья Герцогини Виртембергской все болѣе опасны. Ея Вел. будто страдаетъ грудною болѣзни.

— *Journal de Paris* сообщаетъ: „Говорятъ, что Король за нѣсколько дней, приложилъ руку къ своему завѣщанію. Въ немъ будто совершино обезпечены права всѣхъ членовъ его фамиліи. Но если случается, что во время малолѣтства являются соискатели наследства, то Его Вел. предпочтительнѣе назначить членовъ Палаты Перовъ, которые бы защищали права сихъ малолѣтнихъ.”

— Въ великолѣпной Винсанской каплицѣ, хранится утварь для крещенія, которая употреблялась при крещеніи Принцевъ *enfants de France*. Между прочимъ есть тазъ изъ красной мѣди, съ серебряными барельефами, отѣланымъ съ большимъ искусствомъ и тщательностю. Тазъ этотъ сдѣланъ по случаю крещенія Филиппа Августа въ 1166, и слышно, что будутъ его употреблять при крещеніи Графа Парижскаго.

— Генералъ Дюронель изъ своей миссіи въ Лиссабонъ, гдѣ онъ при крещеніи Графа Оporto представлялъ Короля Французовъ, возвратился въ Парижъ.

— Король приказалъ сдѣлать статую Маршала Лобо для Версальскаго музея.

30-го Ноября.

Герцогъ Шуазель Адъютантъ Короля и Губернатора Лувра, прошлую ночь скончался на 82 году жизни. (А.Р.С.З.)

Англія.

Лондонъ, 30-го Ноября.

Вчера по полуночи Королева прибыла сюда изъ Виндзорскаго замка и предсѣдательствовала въ новомъ дворцѣ въ собраниі Тайного Совета, въ коемъ опредѣлена дальнѣйшая отсрочка Парламента отъ 4 Декабря до 5-го Февраля и созваніе онаго въ сей послѣдній день. Потомъ у Ея Велич. былъ прѣмъ, въ которомъ представлялись чрезвычайный Турецкій Посоль Решидъ-Паша, который поднесъ вѣрительную грамоту и притомъ подарокъ Султанскій, великколѣпное бриліантовое ожерелье, а также донъиѣ бывшій Турецкій Посоль Серимъ-Ефендій, поднесшій отзывную свою грамоту, потомъ прибывшій сюда Виртембергскій Посланникъ Баронъ Мандельс-

wnosił, aby Rada Stanu og³osila siê za niewlaściwą; w³adza ta atoli odroczy³a swojê decyzjê ostateczn¹ do dni osmego. (G.R.K.P.)

— Przesz³ej nocu Marszałek Lobau, główny dowódca Paryskiej gwardii narodowej, zakończył życie. Wiadomość ta dzisiaj rano na świtaniu przesłana do Tuilleryów, i Król poś³ał natychmiast jednego ze swoich adjutantów, dla oswiadczenia swojej kondolençji wdowie Marszałka. Rozumieją, że pogrzeb nie nastąpi przed sobotą, gdyż wielkie czynią się do tego przygotowania. Cała gwardia narodowa wezwana będzie, dla okazania ostatniej czci swojemu dowódcy. Dzisiaj przed południem wysłany został goniec do Jenerała Jacqueminota, który znajduje się teraz w Pirenejach. Rozumieją powszechnie, że on otrzyma teraz urząd Marszałka Lobau, który dla niego już przeznaczono od niejakiego czasu. — Jerzy Mouton Hrabia Lobau, narodził siê d. 21 Lutego 1770 w Phalsburgu w departamencie Meurthe, a zatem ukończył jeszcze 69 lat wieku. D. 26 Grud. 1830 r. otrzymał on dowództwo Paryskiej gwardii narodowej; 30 Lipca 1831 mianowany Marszałkiem, a 27 Czerwca 1833 Parem Francji.

28 Dnia.

Weztra po południu Król, Królowa, Madame Adelaïda, Xiãe i Xiãe Orleaniscy, Xiãe Némours i Xiãe Napoléon, odwiedzili Marszałkowã Lobau. Głęboko zasmucona wdowa, krótko przed temponiosła powtórny cios jeszcze, otrzymawszy wiadomość o śmierci siostry swojej, Hrabiny Klein.

— Przez rozkaz Królewski i na przełożenie Ministra Spraw Wewnętrznych, Hrabiego Frian, jednemu z Jenerałów brygady gwardii narodowej, poruczone zostało czasowe dowództwo gwardii narodowej Departamentu Sekwany.

— Przez rozkaz Królewski pod 26 ter. m. gwardia narodowa miasta Metz została rozwiązana. Spór pomiędzy Merem a oficerami gwardii narodowej względem prošby o reformie wyborów był powodem do tego środka.

Dnia 29.

Dzienniki tutejsze donoszą, że Królowa ma zamiar wyjechać do Genui, gdyż wiadomości o stanie zdrowia Xiãe Wirtemberskiej, coraz więcej wzbudzają obawy. Jej Kr. Wys. cierpi chorobę pleśniową.

— W *Journal de Paris* czytamy: „Mówią, że Król przed kilkoma dniami ostatecznie podpisał swój testament. Mają bydzie w nim zupełnie ustalone osobiste prawa wszystkich członków jego rodziny. Ponieważ łatwo się zdarza, że w czasie małoletności ubiegają się o dziedzictwo, Król więc przedewszystkim oznaczył członków Izby Parów, którzy by bronili praw tych małoletnich.”

— We wspaniałej kaplicy w Vincennes zachowują się naczynia do chrztu, których zawsze przy chrzcie dzieci Francji używano. Pomiędzy temi jest taca miedziana ze srebrną płaskorzeźbą, wykonaną z wielką sztuką i starannością. Taca ta miała bydzie robiona do chrztu Filippa Augusta w roku 1166, i słyszać, że ma bydzie użyta przy chrzcie Hrabiego Paryża.

— Jeneral Durosnel za swojej missji do Lizbony, gdzie przy chrzcie Hrabiego Porto, reprezentował Króla Francuzów, powrócił do Paryża.

— Król rozkazał zrobic statuę Marszałka Lobau do muzeum Wersalskiego.

Dnia 30-go.

Xiãe Choiseul Adjunkt Króla i Gubernator Luwu, przesz³ej nocu zakończy³ życie, mając lat 82.

(A.P.S.Z.)

ANGLIA.

Londyn, dnia 30-go Listopada.

Weztra po południu Królowa przybyła tu z Windsor i przybyła na zgromadzeniu Rady Tajnej w nowym pałacu, na którym postanowiono dalsze odroczenie Parlamentu od 4 Grudnia do 5 Lutego i zwołanie na ten dzień ostatni. Potem były pokoje u Królowej Jej Mości, na których prezentowali się, Poseł nadzwyczajny Sułtana Reszid Basza, który złożył swe listy wierzytelne i razem podarunek od Sułtana, — wspaniały brylantowy paszynik, a takoz dotyczasowy Poseł Turecki Serim-Effendi, który był na pożegnaniu i złożył swe listy odwołujące, dalej Poseł Wirtemberski tu przybyły, Hrabia Mandelsloh, nowy Poseł Meksykański P. Garro i Poseł Angielski przy Rzeczypospolitej

логъ, новый Мексиканский Посоль Г. Гарро, и возвратившись изъ новой Гренады Великобрит. Посланникъ при сей республике, Г. Турнеръ.

— Бывший доселъ Турецкимъ Посланникъ при здѣшнемъ дворѣ, Саримъ-Ефендій, кетораго Султанъ наименовалъ Государемъ. Советникъ, отправляется на днѧхъ въ Константинополь для вступленія въ должность; а Секретарь его Эмиль-Ефендій Секретаремъ Посольства въ Парижъ.

— Во Вторникъ утромъ фрегатъ *Inconstant*, на которомъ находится Гр. Дургамъ и который отплылъ 1-го Ноября изъ Квебека, прибылъ въ Плимутский портъ.

— Графъ Воронцовъ съ старшимъ сыномъ путешествуетъ по мануфактурнымъ округамъ, а супруга его и семейство живутъ въ помѣстии Графини Пемброкъ. (A.P.S.Z.)

Испания

Мадридъ, 15-го Ноября.

Попавшись въ пленъ Карабинскіе офицеры и унтеръ-офицеры, подали прошеніе юнты отмщенія объ отправленіи одного изъ пленныхъ къ Кабрерѣ, съ предложеніемъ размѣна пленныхъ. Юнта согласилась на ихъ просьбу и отправила Капитана Хосе де ла Круцъ, коему поручено ходитьствовать о соглашеніи съ Кабрерой; на что ему дано сроку 20 дней. Говорятъ, что теперь идутъ переговоры о размѣнѣ всѣхъ пленныхъ.

— Правительство предписало уничтожить во всѣхъ городахъ юнты отмщенія; однако сомнѣваются, чтобы распоряженіе сие могло быть исполнено.

— Уверяютъ, что извѣстный Муньюсъ выѣхалъ изъ Мадрида, подъ именемъ Гр. Колина, по Англійскому паспорту.

— Полагаютъ, что вѣнчаніе Французскаго Посланника было поводомъ къ изданному Королевою постановленію объ уничтоженіи юнты отмщенія.

— Градоначальники Мадрида, въ слѣдствіе полученнаго отъ Генераль-Капитана предписанія, извѣстилъ жителей столицы, что лица послужащи въ войскакъ, или въ національной гвардіи, если будутъ носить мундиръ и усы, отданы будуть подъ военный судъ.

— Говорятъ, что вскорѣ будетъ обнародовано постановление Королевы о лицахъ содергащихся въ Легаресъ. Нѣкоторые изъ нихъ будутъ изгнаны, другіе высланы въ разныя мѣста Испаніи, а малое только число заключенныхъ, получать позволеніе возвратиться въ Мадридъ.

24-го Ноября.

Всѣ Министры подали въ отставку, которая кромѣ Герцога Фріасъ принятъ. Слышно, что ему поручено образовать новый кабинетъ.

— Извѣстія съ Юга произвели здѣсь большое оплаканіе. Въ многихъ городахъ Андалузіи, произошли великие беспорядки и вездѣ чернь овладѣла Правленіемъ. Въ Кадикѣ Губернаторъ, Гр. Клонаръ, привужденъ былъ подать въ отставку и въ Севилѣ будто объявлена независимость Андалузіи. Малага, Велезъ-Малага, Пуэрто де Санта Марія и Каролина послѣдовали сему примеру.

— Въ засѣданіи Палаты Депутатовъ 20 ч. окончены общія пренія о проектѣ адресса и Палата постановила сперва ожидать донесенія Комиссіи о предложеніи Генерала Сеане, и потомъ уже приступить къ преніямъ объ отдѣльныхъ статтяхъ. Въ засѣданіи 21 ч. Депутатъ Камалино, послушавъ донесенія о выборахъ въ Малагѣ, изобразилъ очень печальную картину состоянія края и требовалъ, чтобы Министерство представило показаніе находящихся въ рукахъ а также нужныхъ для дальнѣшаго производства войны средства. Предложеніе передано Комиссіи.

— Носится слухъ, что отъ Эспартеры получено новое письмо, въ которомъ онъ желаетъ удержать нынѣшнее Министерство.

(Съ Испанскихъ границъ.)

Пишутъ изъ Байонны отъ 24 Ноября: „Распространился здѣсь слухъ, что въ Наварской Риверѣ произошло кровопролитное сраженіе и продолжалось два дня. Однако письма изъ Элизондо отъ 22 ч. и изъ Пугаррамурди отъ 25 Ноября ничего объ этомъ неупоминаютъ, напротивъ утверждаютъ, что въ Наваррѣ все идетъ попрежнему. Донъ-Карлосъ былъ 22 ч. въ Аскоитіи. Утверждаютъ что Ген. Марото подалъ въ отставку. (A.P.S.Z.)

Швеція.

Упсала, 28-го Октября.

По распоряженію совѣта здѣшняго Королевскаго Университета, перенесены изъ подваловъ универси-

тальной Granady, P. Thurner.

— Były Poseł Turecki przy tutejszymъ дворѣ, Sar-Effendi, którego miszowałъ Sultan Radze Stanu, udaje się w tych dniach do Konstantynopola, dla objęcia swojego urzędu. Sekretarz jego, Emir-Effendi, jedzie na Sekretarza Poselswa do Paryża.

— We wtorek rano fregata *Inconstant*, na pokładzie której znajduje się Hrabia Durham i która z List, wypływnęła z Kwebeku, przybyła do portu Plymouth.

— Hrabia Woroncow ze swoim starszym synem po-drążuje po okręgach ręczodzielniczych Anglii; małżonka jego i dala familia znajdują się w majątku Hrabiny Pembroke. (A.P.S.Z.)

Hiszpania.

Madryt, 15-go Listopada.

Pojmanu w niewoli oficerowie i podoficerowie karolistowscy, podali proszke do junty odwetowej, aby wy-stała jednego z uwięzionych do Kabrery, z żądaniem wymiany jeńców. Junta przychylila się do tej prośby; w skutku czego wysłano Kapitana Jose de la Cruz, aby przyzwolenie Kabrery wyjednał. Dano mu 20 dni czasu. Słyszać, że w tej chwili traktuje się o wymianę wzajemną wszystkich jeńców.

— Rząd wydał rozkazy, aby w każdym mieście zniszczone były junty odwetowe; wszyscy jednak bardzo powątpiewają, czy rozkaz takowy będzie mógł by d doprowadzony do skutku.

— Stycza , że znany Mo os opu ci  Madryt, pod imieniem Hr. Colina, za angielskim paszportem.

— Dekret Królowej, rozwijaj膮cy juntę odwetową, przypisuj膮 wpływowi posła francuskiego.

— Naczelnik polityczny Madrytu, w skutku wydanych rozkazów przez Kapitana Jeneralnego, zawiadomił mieszkańców stolicy, że osoby nieb dające w wojsku lub gwardii narodowej, a noszące mundury i wąsy, będą natychmiast oddawane pod sąd wojenny.

— Słyszać, że nieb wem ogłoszone będzie rozporządzenie Królowej, względem osób uwięzionych w Legares. Niektóre będą skazane na wygnanie z kraju, inne powysypane będą do różnych miejsc w Hiszpanii, a bardzo mała liczba otrzyma pozwolenie powrotu do Madrytu.

Dnia 24.

Wszyscy Ministrowie podali się do uwolnienia, co przyjeto z wyjątkiem Xięcia Fries. Mówią, że polecono mu utworzenie gabinetu.

— Wiadomości z południa, wielki sprawiły tu przestrach. W wielu miastach Andaluzji, wybuchnęły znaczne rozbryki, i wszędzie pospolstwo objęto wodze Rządu. W Kadixie Gubernator Hrabia Clonard, przemuszony był podać się do uwolnienia, a w Sewilli miała by d obwołana niepodległość Andaluzji. Malaga, Vilez-Malaga, Puerto de Santa Maria i Karolina poszły za tym przykładem.

— Na posiedzeniu Izby Deputowanych d. 20 ukończone zostały powszechnie rozprawy nad projektem do adresu, i taka posunowi a, oczekiwano pierwiej raportu komisji o wniosek Jenerała Seoane, aniżeli rozprawy przejd do artykułów pojedyńczych. Na posiedzeniu d. 21, Deputowany Gamalino, z okoliczno i rapportu o wyborach w Maladze, skle i  bardzo smutny obraz stanu kraju i żąda , aby Ministerium okazało b dane w rozporządzeniu, a również do dalszego odbywania wojny potrzebne posiłki. Wniosek odesłany został do Komisji.

— Rozbiega  się pogłoska, że otrzymano nowy list Espartery, w którym  ada utrzymania teraźniejszego Ministerium.

(Od granic Hiszpańskich.)

Donosz  z Bayonne pod 24 Listop.: „Rozszerzy  się tu pogłoska, że w Nawarskiej Riverze, zasz la bardzo krwawa bitwa i dwie dni trwała. Listy jednak z Elisiondo pod d. 22, a z Zugarramurdi pod d. 23 List., nie o tem nienamieniaj ; donoszą raczej, że w Nawarze wszysko po dawnemu. Don Carlos d. 22 by d w Azcoiti. Zapewniają,  e Jenerał Maroto poda  się do uwolnienia. (A.P.S.Z.)

Szwecja.

Upsala, 28 Października.

Przez rozporządzenie senatu uniwersytetu królewskiego w naszym mieście, przeniesiono z piwnic gmachu

(2)

тетского зданія, въ одну изъ галерей библіотеки, два большихъ сундука, которые Король Густавъ III самъ опечатавъ кругомъ собственою печатью, подарилъ 1 Января 1789 г. сему Университету съ уловіемъ неоткрывать ихъ до истечения бо лѣта. Повлику срокъ сей оканчивается 1 Января наступающаго года, то сойти Университета, препроводилъ наследному Принцу, какъ Прокурору Университетовъ Королевства, письмо, съ просьбою, чтобы онъ удостоилъ своимъ присутствіемъ, торжественное открытие сундуковъ, назначенное въ этотъ день, на что Принцъ изъявилъ согласіе. Два эти таинственные сундука имѣютъ первную величину, оба крѣпко окованы. Большій изъ нихъ такъ тяжелъ, что едва свезлбы его четверка лошадей. Со того времени, какъ сундуки эти находятся въ библіотекѣ, которая открыта для публики, множество любопытныхъ ежедневно приходитъ осматривать ихъ. (G.C.)

Б е л г і я.

Брюссель, 25-го Ноября.

Король издалъ постановленіе, по силѣ котораго милиціа, составляющая резервъ, поступаетъ въ вѣдѣніе комендантівъ провинцій, до 15 Декабря, которые послѣ того, или отправлять овую въ надлежащіе корпуса, или обратить въ дѣйствительную службу.

— Снова носятся слухи о укреплѣніи нѣкоторыхъ Белгійскихъ крѣпостей. Говорятъ, что въ Дѣстѣ третья линія шанцівъ будетъ окончена къ 21 Декабрю, а валы будутъ вооружены 150 орудіями. Въ Венлоо привезено изъ разныхъ крѣпостей 148,000 килограммовъ пороху, а въ Антверпенѣ, на мѣстѣ бывшаго военнаго госпиталя, воздвигаютъ новое на сей предметъ зданіе.

— Въ Белгійскихъ журналахъ обнародованъ трактатъ заключенный между Белгією и Оттоманской Портю. (O.G.D.P.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 7-го Ноября.

Изъ Галаца прибыль сюда Шведскій Посланникъ при Портѣ Баронъ Троиль.

— Опять говорятъ обѣ учрежденіи по подпискѣ театра въ Пера. Впрочемъ опасаются чтобы и этотъ научнотожилояскъ и прежніе подобные проекты. Зато въ Перь открыть кабинетъ для чтенія, где за умѣренную плату, можно получать большое число сочиненій на разныхъ языкахъ. Это находить общее одобрѣніе, особенно со стороны молодыхъ Армянъ, которые ревностно изучаютъ Европейскіе языки.

— Слышно, что Правительство во дворцѣ занимающееся прежде Дефтердаромъ велѣло учредить учебное заведеніе на Европейской манерѣ, въ которомъ и учительами будутъ Европейцы, также усердно занимаются постройкою зданія для помѣщенія медицинскаго факультета въ Галата-Серай.

— Прежній настоятель церкви Св. Бенедикта Г. Бриссе, отправился въ Римъ, чтобы дать Папѣ свѣдѣніе о состояніи Католицизма въ Арmenіи, и успѣхъ, какой сдѣлало это исповѣданіе, по вѣротерпимости Султана и между Армянами въ Константинополѣ.

Смирна, 3-го Ноября.

Турецкая флотилія готовится къ отплытію, и можетъ быть что Англійская эскадра будетъ ей сопутствовать, но не известно, пойдетъ ли въ Константинополь? Капуданъ-Паша уже три дня находится здѣсь. Онъ прибыль на своеемъ пароходѣ. (A.P.S.Z.)

Разныя извѣстія.

Професоръ Пигментелли, въ Пармѣ, представилъ нового рода доказательства власти человѣка надъ животными, и довѣль до высочайшей степени совершенства искусство дѣлать ихъ ручными. Онъ не удовольствовался пріученіемъ, извѣстными средствами, разныхъ породъ млекопитающихъ, и въ обитателяхъ водъ, искалъ и нашелъ циантильныхъ воспитанниковъ. Пріученный имъ рыбы, при звукахъ музыки, дѣлали скачки и поворачивались во всѣ стороны, плаваютъ рядомъ и обгоняютъ другъ друга. Еще удивительнѣе щука, которая, лишь только пустить ее вмѣстѣ съ другими рыбами, безпрестанно гоняется за рыбинкою рыбкою, ловить ее какъ борзая собака, и поймавъ наконецъ, подаетъ ее своему господину.

— Извѣстный Русскій живописецъ Бруни приѣхалъ изъ Петербурга въ Римъ, для окончанія, начатой имъ здѣсь, за два года предъ симъ картины: поклонники змѣй, которую, какъ говорятъ, купило Русское Правительство. (O.G.D.P.)

tegoz zaklada, do jednej z galeryi biblioteki, dwie wielkie skrzynie, które Król Gustaw III, sam opieczętowanysy zewszad własna pieczęcią, podarował i Stycznia 1789 r. temu uniwersytetowi, z zaleceniem, aby ich nisotwierać aż po uplywie 50 lat. Ponieważ ten termin kończy się z d. 1 Stycznia roku nastepujacego, senat wiec uniwersytecki prześlał następcy tronu, jako prokuratorowi uniwersytetów królestwa, pismo, z prośbą, aby raczył zaszczycić obecnością swoją, uroczyste otwarcie skrzyni, które się ma odbyć dnia pominiętego, do czego Xięże Następca przychyli się raczył. — Dwie te tajemnicze skrzynie są nierównie wielkości, obiedwie mocno okute. Większa, jest tak ciężka, że 4 konie miałyby co ciągnąć. Od czasu, jak skrzynie te są w bibliotece, która jest otwartą dla publiczności, mnóstwo ciekawych przychodzi codziennie im przypatrywać się. (G.C.)

B E L G I A.
Bruxella, 25 Listopada.

Król wydał rozporządzenie, moga którego, milicją, składającą wojsko odwodowe, oddaje pod rozporządzenie komendantów prowincji, do dnia 15 Grudnia, który, albo ją odeszla do właściwych korpusów, albo wcielił do czynnej służby.

— Od kilku dni mówią znowu o rozmaitych umiesnianach twierdz belgijskich; i tak w Diest ma bydzie trzeci oddział szanców do 21 Grudnia skończony, a wały osadzone 150 działami; do Venloo pozwono z różnych twierdz 148,000 kilogramów prochu, a w Antwerpii, na miejscu szpitala wojskowego, stawiają inny, na ten cel przeznaczony budynek.

— Dzienniki belgijskie ogłaszały teraz traktat handlowy, zawarty z Portą Ottomańską. (G.R.K.P.)

T U R C Y A.

Stambuł, 7-go Listopada.

Z Galaczu przybył tu Poseł Szwedski przy Porcie, Baron Troil.

— Znowu jest mowa o urządzieniu przez subskrypcję teatru w Pera. Lekkają się jednak, aleby ten projekt niespełnił na niczym, również jak dawniejsze podobne. Lecz za to w Pera otwarta zostaje czytelnia, gdzie za umiarkowaną cenę można mieć znaczną liczbę dzieci w różnych językach. Znajduje to powierzchnią pochwałę, szczególnie u młodych Ormian, którzy pilnie uczą się języków Europejskich.

— Słyszać że Rząd w pałacu zajmowanym dawniej przez Defterdara, kazał urządzić zakład naukowy na sposób Europejski, w którym i nauczyciele mają być Europejczykowie. Pilnie takож zajmują się budową, przeznaczoną na umieszczenie fakultetu medycznego w Galata Serai.

— Były Superior kościoła Św. Benedykta Ks. Brisset, wyjechał ztąd do Rzymu, dla udzielenia Papieżowi wiadomości, o stanie katolicyzmu w Armenii, i o postępie jaki tenże, przez tolerancję Sultana, uczyńił pomiędzy Ormianami w Konstantynopolu.

Smirna, 3 Listopada.

Flota turecka przygotowuje się do odpływnienia; może jej będą towarzyszyć okręty angielskie, ale nie wiadomo: czyli się udzą do Stambułu. Od trzech dni bawi tu Kapudan-Basza, który przybył na swoim parostku. (A.P.S.Z.)

R O Z M A I T E W I A D O M O S C I .

Professor Pigmentelli w Parmie doświadczył te raz w nowym sposobie przewagi człowieka nad zwierzętami, i posunął sztukę ich ulaskawienia do najwyższej doskonałości. Nie szlo mu oznajome przyswajanie różnych zwierząt ssących, lecz między mieszkańcami wody szukał i wynalazł pojedynczych uczniów. Ryby przez niego przyswojone, tańczą na głos muzyki, wykonując rytmy, rozmaito obrót, już w przód, jnż w tył, już na koniec płynąc razem i wzajemnie się wymijając. Więcej jeszcze zadziwia szczupaki, który, włożony pomiędzy ryby, za jedną centkowaną ciągle się ugania, ściga ja, podobnie, jak chart zwierzyng, a na koniec doścignąwszy, swemu panu odnosi.

— Do Rzymu przybył z Petersburga znany malarz Rossyjski Bruni, w celu wykończenia wielkiego obrazu, przedstawiającego czcicieli węzłów, który przed swoim dwa temu lata, odjazdem nisukończony został. Obraz ten ma bydzie kupionym przez Rząd Cesarsko-Rossyjski. (G.R.K.P.)